

Η Εορτή του Ευαγγελισμού στη Γενεύη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Με την δέουσα ιεροπρέπεια και εκκλησιαστική τάξη και με πλήθος κόσμου, συμπεριλαμβανομένων και εκατό περίπου μαθητών και μαθητριών του Ελληνικού Σχολείου της Γενεύης, **γιορτάσθηκε το διήμερο 24-25 Μαρτίου στον εν Σαμπεζύ Γενεύης Σταυροπηγιακό Ιερό Ναό του Αγίου Παύλου, η Μεγάλη Εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και η συναφής προς αυτήν επέτειος της Εθνικής Παλιγγενεσίας της Ελλάδος.**

Κατά την Δοξολογία η οποία εψάλη επί τη επετείω αυτή, ο Προεξάρχων Ιεράρχης, Σεβ. Μητροπολίτης Ελβετίας κ. Μάξιμος, στον λόγο που εξεφώνησε, αφού πρώτα προέβη σε μία συνοπτική προσέγγιση της θεολογικής σημασίας της Εορτής, ανέπτυξε στη συνέχεια την έννοια της παλιγγενεσίας, της αναγέννησης δηλαδή του Γένους.

“Το Γένος, τόνισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος, βρήκε προστασία όχι στις αντιμαχόμενες πόλεις της αρχαίας Ελλάδος, αλλά στην Βασιλεύουσα Πόλη, την πρωτεύουσα του Βυζαντίου, η οποία διατήρησε και προστάτευσε μέσα σε ένα κέλυφος τους Ρωμιούς, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά οι Ελληνοτραφείς και Ελληνόφωνοι Ρωμαίοι. Αυτοί διετήρησαν διά μέσου των αιώνων άσβεστη την

λαμπάδα της ορθόδοξης πίστης και της γλώσσας τους, και την μεταλαμπάδευσαν, ακόμη και στα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς, διατηρώντας την έννοια του Γένους. Το Γένος δεν είχε συνείδηση εθνική; Άρα, δεν θα έπρεπε να έχει και εθνικό ύμνο, που είναι χαρακτηριστικό του κάθε κράτους-έθνους; Βεβαίως και είχε. Είχε το “Τη Υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια...”. Αυτός ήταν ο εθνικός ύμνος του Γένους μας με τον οποίο “ανέγραψε”, αφιέρωσε δηλαδή, την πατρώα γη του στην “Υπέρμαχο στρατηγό”, την Θεοτόκο».

Στο τέλος της Ιεράς Ακολουθίας **εψάλη Τρισάγιο εις μνήμην δύο εκλεκτών Ιεραρχών του Οικουμενικού Θρόνου, του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού, που είχε εκμετρήσει το ζην λίγες ώρες νωρίτερα, ανήμερα του Ευαγγελισμού, και του Μητροπολίτου Πέργης Ευαγγέλου**, ο οποίος είχε μεταστεί εις τας Αιωνίους Μονάς τον Μάιο του παρελθόντος έτους. Αναφερόμενος στον μακαριστό Μητροπολίτη Πέργης, ο άγιος Ελβετίας είπε ότι ο λόγιος αυτός Ιεράρχης ήταν «ένα γνήσιο τέκνο της Βασιλίδος των Πόλεων που είχε ταυτισθεί με αυτήν και ως όνομα και ως γραφίδα», ενώ εξήρε την επί 43 συναπτά έτη θεολογική, ποιμαντική και κοινωνική προσφορά του αιμνήστου Αρχιεπισκόπου Στυλιανού τους αντίποδες της υψηλίου, την μακρυνή Αυστραλία.

Πηγή: fanarion.blogspot.com